

*LETTERS FOR
BLACK LIVES*

DARI

English: lettersforblacklives.com

Dari: Behnaz Hessari

مادر جان، پدر جان، کاکا جان، عمه جان، پدراکلان،
مادراکلان و بقیه اعضای خانواده:

**MOM, DAD, UNCLE, AUNTIE, GRANDFATHER,
GRANDMOTHER, FAMILY:**

We need to talk.

لازم هست که با هم حرف بزنیم.

You may not have many Black friends, colleagues, or acquaintances, but I do. Black people are a fundamental part of my life: they are my friends, my neighbors, my family. I am scared for them.

شما احتمالاً دوست، همکار، یا حتی آشنای سیاه پوست ندارید، ولی من دارم. سیاه پوست ها بخش مهمی از زندگی من هستند. آن ها دوستان من ، همسایه ها و حتی فامیل من هستند. من خیلی نگران آن ها هستم.

Recently, in Minnesota, a white police officer killed a Black man named George Floyd by kneeling on his neck for almost 9 minutes—ignoring his repeated cries that he was unable to breathe. Two more police officers helped pin Floyd down, while a fourth, Asian officer stood guard and didn't intervene.

Mr. Floyd is not alone: Already this year, police officers killed Dreasjon Reed in Indiana and Tony McDade in Florida in May, and Breonna Taylor in Kentucky in March. An ex-detective killed Ahmaud Arbery in Georgia in February.

اخیرا در مینسوتا، یک پولیس سفید پوست، زانوهایش را روی گردن یک سیاه پوست به نام جورج فلویید به مدت نه دقیقه گذاشت و در نهایت او را کشت. مرد بیچاره التماس می کرد که نمی تواند نفس بکشم، ولی پولیس سفید پوست به این التماس ها اعتنا نکرد. دو پولیس دیگر که همان جا بودند به پولیس اولی کمک کرد که جورج را بی حرکت روی زمین نگه دارد ولی پولیس چهارم که خودش یکی از مردم آسیایی نژاد بود فقط نگاه کرد و مواظب بود که کسی مزاحم آنها نشود.

جورج فلویید تنها کسی نبود که به این سرنوشت دچار شد. در همین سال، پولیس ها، دریژان رید در ایندیانا، تونی مک دید در فلوریدا در ماه می و بریانا تیلور را در کنتاکی در ماه مارچ کشته شدند. یک پولیس بازنشسته احمد آربری را در فوریه جورجیا با اسلحه کشتند.

Overwhelmingly, the police haven't faced consequences for murdering Black people, even when there's been extensive media coverage. Imagine how many more incidents go unrecorded or unseen. This is a terrifying reality that the Black people I care about live with every day.

You might be thinking: We are also a minority. We've managed to come to America with nothing and built good lives for ourselves despite discrimination, so why can't they?

با نهایت تاسف، هیچ کدام از پولیس ها، حتی بعد از این خبرها در تمام خبرگزاری ها پخش شد، مسئول کشتار سیاه پوست ها شناخته نشدند. می توانید تصور کنید چند سیاه پوست کشته شده و هرگز کسی از مرگ آن ها خبر ندارند. این کشتارها، واقعیت درد ناکی است که همه سیاه پوستانی را که من می شناسم، باید با آن زندگی کنند.

عزیزانم، شما ممکن است بگویید که ما هم در این مملکت اقلیت هستیم. ما با هیچ چیز به آمریکا آمدیم، زحمت کشیدیم و زندگی آبرومندی را علیرغم تمام تبعیضات نژادی فراهم کردیم، چرا سیاه پوست ها نمی توانند این کار را بکنند؟

I want to share with you how I see things. I am telling you this out of love, because I want all of us, including myself, to do better.

For the most part, when we walk down the street, people do not view us as a threat. We do not leave our homes, wondering whether or not we will return that day. We don't fear that we may die if we're pulled over by the police. This is not the case for our Black friends.

اجازه بدهید به شما بگویم من چطوری مسئله را می بینم. من این مطلب را با نهایت عشق و احترام به همگی می گویم ، چون دلم می خواهد همگی ، از جمله خود من ، بتوانیم بهتر و درست تر رفتار کنیم.

ولی بیشتر وقت ها وقتی ما در خیابان راه می رویم، مردم به ما به چشم یک آدم خطرناک نگاه نمی کنند. اینطور نیست که وقتی ما از خانه بیرون می رویم ، اصلی ترین نگرانی ما این باشد که آیا ما به سلامت دوباره به خانه برمی گردیم؟ ما نگران این نیستیم که اگر پولیس جلوی ما را به هردلیلی بگیرد، آیا من زنده می مانم یا نه؟ می میرم متاسفانه این مطلب برای سیاه پوست ها صادق نیست.

The vast majority of Black people were sold into slavery and brought here against their will. For centuries, their communities, families, and bodies were abused as property for profit. Even after slavery, the government has not allowed them to build their lives—it has legally denied them the right to vote, get an education, or own homes and businesses. These inequalities are enforced by police and prisons—which can be directly traced back to white slave patrols and plantations. Black people are under a constant threat of violence that continues today. Their oppression has not ended; it has only changed form.

بیشتر سیاه پوست ها از خانه هاشان ربوده شده و بر خلاف میل خودشان به عنوان برده به این کشور آورده شدند. آن ها ، خانواده ها شان ، دوست و هرکس که فقط هم‌رنگ آن ها بود، برای قرن ها مورد آزار قرار گرفته و به عنوان برده برای بهره برداری خرید و فروش می شدند. حتی بعد از این که برده داری ملغی شد ، دولت به آن ها اجازه زندگی معمولی نداد. تا سالیان زیاد سیاه پوست ها حق تحصیل ، مالکیت ، شغل و رای را نداشتند . این نابرابری ها که با استفاده از پولیس و زندان بر آن ها اعمال می شد تامت های طولانی ادامه پیدا کرد. سیاه پوست ها همیشه با ترس مداوم در خشونت زندگی کرده اند و این ترس تا به امروز هم ادامه دارد. ظلم به آن ها هرگز پایان نیافت ، بلکه فقط شکل عوض کرد.

Black people have not only persisted but also persevered against all odds. They've been beaten by police, jailed, and killed while fighting for many of the rights that we all enjoy today. Even in an unfair system that pits us against each other, Black organizers helped to end unfair immigration laws and racial segregation for us all.

Though there has been progress, this unfair system is still winning. Throughout these hundreds of years, our government is still killing Black people and getting away with it.

ولی بر خلاف تمام فشارها، سیاه پوست ها مقاومت کرده و دوام آوردند. آن ها برای ابتدایی ترین حقوق انسانی خود جنگیدند . حقوقی که ما به آسانی در اختیار داریم ، و در این راه، لت و کوب شدند ، زندانی شدند و کشته شدند. با همه این ها به فکر دیگران هم بوده و در سیستمی که پر از بی عدالتی است ، تلاش کردند در مقابل قوانین ضد انسانی مهاجرت ایستادگی کنند و جلوی تبعیض نژادی را برای دیگران بگیرند.

اگر چه پیشرفت هایی صورت گرفته ، ولی این سیستم غیر عادلانه ، هم چنان پیشتروی می کند. بعد از صدها سال ، دولت ما به راحتی سیاهان را کشته و به کسی جوابگو نیست.

I understand that you're worried and scared about the looting and property destruction that you are seeing. But imagine how hurt you would be to see other people express more care for replaceable material objects than for the lives of your loved ones. How hurt you must be to protest like this in the middle of a pandemic. Imagine the exhaustion of fighting against the same state violence that your ancestors fought against. This is why I support the Black Lives Matter movement.

Part of that support means speaking up when I see people in my community—even my own family—say or do things that diminish the humanity of Black people.

من می فهمم که دزدی ها و تخریب اموال ، شما را نگران و ناراحت می کند. ولی خودتان را جای آن هایی بگذارید که عزیزانشان را از دست میدهند که به هیچ عنوان قابل جایگزین شدن نیستند. مال و اموال را می توان دوباره برگرداند. خودتان را جای کسانی بگذارید که در وسط این واقعات وحشتناک، برای حقوقی می جنگند که پدران و پدربزرگ هاشان برای آن جنگیدند. آن ها چه حالی می توانند داشته باشند. به همین دلایل است که من از این حرکت "حیات سیاه پوستان ارزش دارد" حمایت می کنم.

بخشی از این حمایت به این معنی است که من وقتی می شنوم که مردم من، حتی کسانی از فامیل نزدیک ، چیزی می گویند یا کاری می کنند که به معنی نادیده گرفتن حقوق انسانی سیاه پوستان است ، من همیشه دفاع می کنم.

I am eternally grateful for the struggles you have endured in a country that has not always been kind to you. We have been blamed for bringing poverty, disease, terrorism, and crime. You've suffered through a prejudiced America so that I could have a better life.

But these struggles also make it clear now more than ever that we are all in this together, and we cannot feel safe until our Black friends, loved ones, and neighbors are safe. The world that we seek is a place where we can all live without fear. This is the future that I want—and I hope you want it, too.

عزیزانم، من با تمام وجود، از زحماتی که شما در این کشور، کشوری که همیشه هم با شما مهربان نبوده متحمل شده اید ممنون هستم. ما را متهم به ایجاد فقر، بیکاری، خلاف و تروریسم کردند. شما در آمریکایی که پر از تبعیض نژادی است سختی را تحمل کردید تا من زندگی بهتری داشته باشم.

ولی همه این سختی ها، هم اکنون نشان میدهد که ما باید حامی دیگر مظلومین باشیم. ما همه در انسانیت مشترک هستیم. ما نمی توانیم با آرامش و امنیت زندگی کنیم تا زمانی که همسایه سیاه پوست ما فاقد آرامش و امنیت است. دنیایی که ما امیدش را داریم، دنیایی است که همه در آن می توانند بدون ترس و با صلح و صفا در کنار یکدیگر زندگی کنند. این آینده ای است که من می خواهم و امیدوارم شما هم چنین آینده ای را انتظار داشته باشید.

BLACK LIVES MATTER

**WITH LOVE
AND HOPE,**

**YOUR
CHILDREN**

با عشق
و امید،

فرزندانتان

 ADEP

حیات سیاه یوستان ارزش دارد